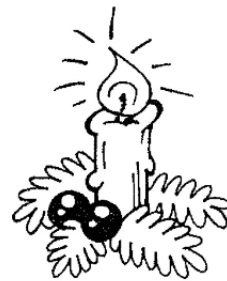
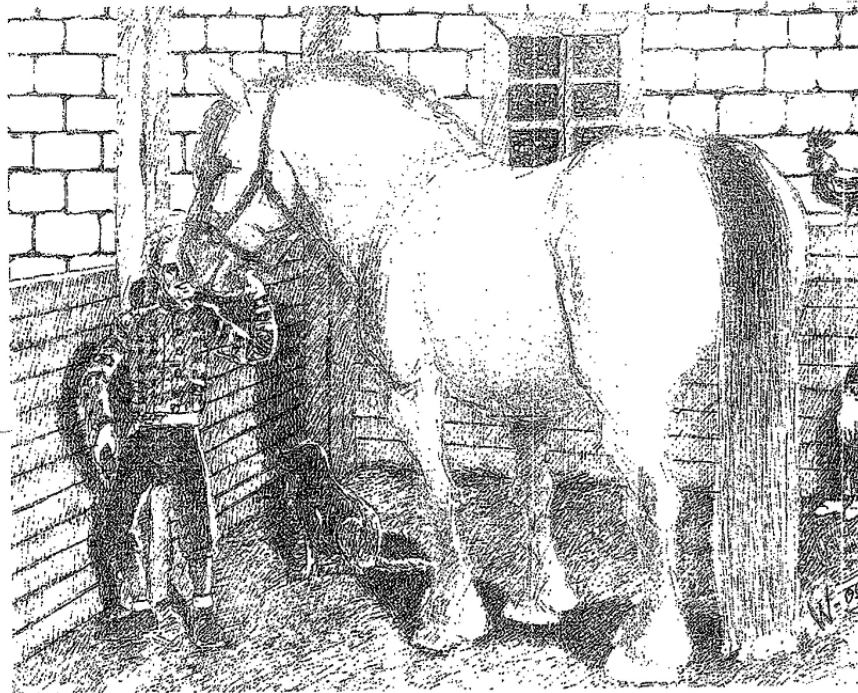

Styret i Fenstad Vel

Leder	Roald Wessel Finstad	Telefon 99 62 96 60	roaldwf@online.no
Nestleder	Tom Erik Johansen	Telefon 99 12 29 09	tome-joh@online.no
Sekretær	Mads C Oppegaard	Telefon 97 75 61 95	mads.oppegaard@vegvesen.no
Kasserer	Eva Roterud Valstadhagen	Telefon 90 58 98 65	eva.valstadhagen@bme.no
Styremedlem	Kjell Arne Myrvold	Telefon 95 94 58 73	kjell_arne_myrvold@hotmail.com
Styremedlem	Jon Åge Aarhus	Telefon 99 15 02 78	jon.aarhus@raumnes.no
1. vara	Arne Hovland	Telefon 92 41 19 26	arne-hovland@hotmail.com
2. vara	Erik Aarhus	Telefon 90 86 05 54	erik.aarhus@forsvarsbygg.no

Konto: 0540 08 48612 • Vi er med i grasrotandelen, gi din støtte til Fenstad Vel • Org.nr. 994 547 798 • velnett.no

O, dyr med din glede...

Tekst og tegninger:
Willy Injer

Tertitt og gråspurv bolttrer seg i friskt tempo rundt juleneket. Plassmangel holder flere fra å slå seg ned for å nyte godvarene. En fredelig stund for gammel og ung der juleneket kan betraktes og beundres rett utenfor vinduet. Men hvor er dompappen?

Den dag i dag holder vi på den vakre skikken at også dyrene skal ha litt ekstra i julen. De skal i høy grad være delaktige i høytidens glede og fryd de også. Og juleneket er en av de fremste representantene for menneskers godvilje mot alle levende vesener i disse sene desemberdagene.

I riktig gamle dager spilte omtanken for dyrene en langt mer vesentlig rolle enn i dag. På julaften skulle husbonden i høytidelig gravalvor sette stål over stalldøren og tjærkors på hver eneste dør for å holde onde ånder og annen styggedom på behørig avstand fra dyrene. Og for riktig å være på den sikre siden, ble stall og fjøs også fylt med krutt- eller svovelrøyk. Det kan vel tenkes at dette siste tiltaket neppe var noe dyrene satte særlig stor pris på. Men ekstrarasjonen av mat ble i alle fall tatt godt imot. Og dyrene fant

seg i at tennene deres ble gnidd med salt eller en blanding av salt og sot. Alt etter hvor kraftig fotfeste overtroen hadde hos folk. Enkelte steder gikk man faktisk så langt i å innlemme dyrene i høytiden at man tente levende lys inne hos dem, - i en tid uten sprinkleranlegg og brannforsik-

ring. Godt ment var det likevel.... Andre vesener som holdt til i krier og kroker i stall og fjøs skulle naturligvis også ha sitt. Julegrøten til nissen var jo obligatorisk.

At husdyrene reiste seg opp og snakket med hverandre ved midnattstider julaften - og snakket på et forståelig språk for folk - var mange overbeviste om i tidligere tider. "Men det var da det og itte nå."

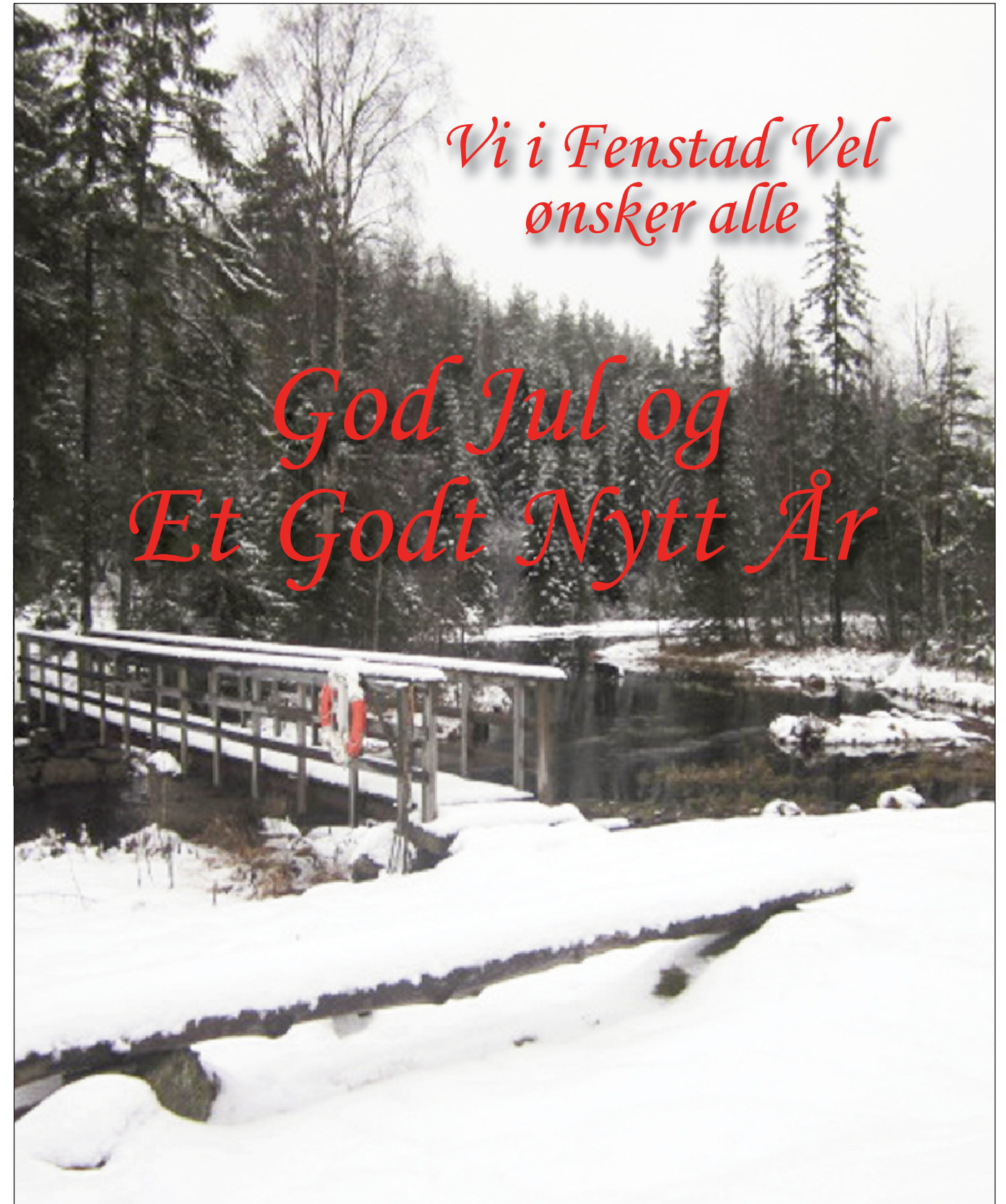
Flesteparten av de gamle skikkene er altså for lengst forlatt, men det vi holder fast ved den dag i dag, er skikken med ekstraforpleining også for dyrene i juledagene. Og juleneket er noe de aller, aller fleste av oss setter opp. Kanskje kommer en og annen dompap også en vakker dag? Barn og jul. Barn og dyr. Dyr og jul. Jul og glede. Ikke vanskelig å finne sammenhengen her. Og hva mer er: I den forestående høytiden blir vi alle som barn igjen. Mer eller mindre....

Så kan man vel forenes i et ønske om at julens varme omtanke for dyr og medmennesker også gjøres gjeldende resten av året? Det går da an å drømme om det i alle fall.

Fenstadsøkningen

Organ til fremme av det kulturelle, sosiale og aktive miljø i Fenstad.

Nr. 4 • Desember 2010 • Utgiver: Fenstad Vel

*Vi i Fenstad Vel
ønsker alle*

*God Jul og
Et Godt Nytt År*

Fenstad Vel

Julen – familiens høytid

Ett år har gått siden vi vant kampen om skolen vår med minst mulig margin. Etter det vi skjønner fungerer sammenslåingen bra. Det er fortsatt bare første semester i den nye Fenstad Skole og det er en helt ny hverdag for både elever og lærere. Utfordringene med store klasser og elever som skal tilpasse seg nye omgivelser er store, men vi regner med at vi etter hvert får en minst like god skole som vi hadde.

Hestekuren som Rådmannen satte i gang i fjor har tydeligvis virket og vi er på tur ut av den såkalte Robekklista. Det betyr ikke at Nes er friskmeldt og alt er såre vel. Med så store kutt som ble gjort i budsjettene, er det viktigere enn noen gang at det planlegges for framtida. Men det skulle borge for at vi burde begynne å tenke offensivt framover. Dette ønsker Fenstad Vel å bidra til.

Vi kan ikke la kommunen vår forgubbes slik statistikken viser, men heller tenke på hvordan vi kan bidra til endringer. Til dette trenger vi hjelp fra de det angår, nemlig deg. Vi ønsker å ha med oss alle som gikk i fakkeltog i fjor, og gjerne flere, for å starte idékasting om hva vi kan gjøre for å gjøre både Fenstad og Nes til et enda bedre sted å bo. Invitasjon kommer på nyåret.

Ellers går vi den store høytiden i møte. Handelsstanden har mint oss på det i mange uker allerede med fulle postkasser med reklame og priskrig på ribbe. All reklamen har vi vært lei lenge, men nå er det en viss fare for at vi er lei ribbe også når julekvelden kommer. Hvor blir det av tradisjonen da? For jula er jo tradisjonenes høytid og vi håper det forblir slik. Vi bringer noen artikler om ulike andre tradisjoner i dette nummer.

Jula er også familiens høytid og for de fleste en gledens tid hvor vi koser oss med god mat og hyggelig selskap. Men vi må ikke glemme de som ikke har så mange rundt seg. Under et møte velet hadde med representanter for de eldre i Fenstad, var ordet omsorg et viktig begrep. Det bor mange enslige og kanskje ensomme mennesker i bygda vår. Kanskje vi denne jula skulle tenke en ekstra runde om vi kjenner noen slike. Et lite besøk i løpet av jula koster deg lite, men tenk hvilken gave det er til den som får det. Vi kan bli enda flinkere til å ta vare på hverandre.

Fenstad Vel ønsker alle en riktig god jul og et godt nytt år.

Ålandsnissen

- kom til julegrantenninga

Fenstad Vel og Jokern arrangerte den årlige tenningen av julelysene på julegrana lørdag 11. desember.

Etter en kald start på uka, ble vi «litt» bekymret, men når helgen nærmet seg, steg temperaturen. I år som i fjor, var det veldig godt fremmøte. Berit Kårud serverte gløgg og pepperkaker, og det var hesteskys fra Stall Arverud. Terje Andreas Nome framførte tradisjonsrike

julesanger, så stemningen var god. Ålandsnissen ankom i år som i fjor med hesteskys. Det var ca 60 unger som var borte og hilste på og fikk godtepose av han. Etter å ha delt ut poser til alle barna, reiste han videre sammen med hesteskysen.

Terje Andreas Nome

Berit Kårud

Aktivitets-tilbud for seniorer

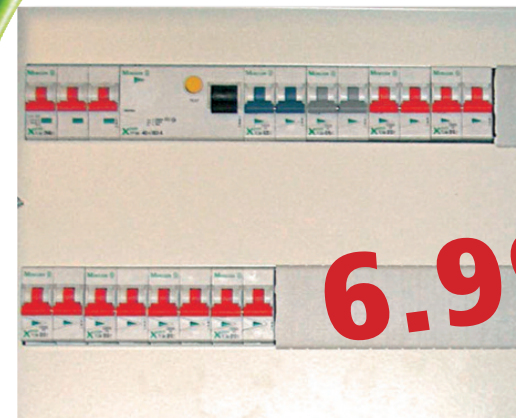
Fenstad Vel har hatt møte med menighetsrådet og stiftelsen Fenstad kirkestue. Vi har sammen et håp om å kunne tilby aktiviteter/sosialt samvær i kirkestuas lokaler. Vi er foreløpig på idestadiet, men ser for oss åpent hus 1 til 2 ganger pr. mnd hvor det kan bli tilbud om ulike aktiviteter. Vi ønsker innspill fra lesere av Fenstadsøktningen, men nevner treskjæring, snekring, handarbeid, maling, bruk av data som eksempler på aktiviteter. I den forbindelse ønsker vi også kontakt med folk som har brukt, men brukbart, utstyr til et snekkerverksted. I tillegg til aktiviteter vil samvær i peisestua med kaffe og kaker, være en viktig del av et slikt tilbud. Fenstad kirkestue har veldig trivelige lokaler i kjelleren som vi håper dere vil være med og bruke. Det er forferdelig at slike lokaler ikke blir brukt mer. Vi vil komme tilbake med mer informasjon senere, men ta kontakt med Arne Hovland hvis dere har ideer eller utstyr som nevnt ovenfor. Vi håper å ha noe mer konkret å komme med på neste duer'n hvor vi vil delta.

Du som har gamle sikringer!

Ombygging av sikringsskap

Vi bygger om ditt sikringsskap til automatsikringer med inntil 8 kurser, jordfeilbryter og hovedsikring.

Pris fra 6.990,- inkl. mva.

6.990,-

Vi utfører gratis befaring på alle typer oppdrag!
- Og gir deg gjerne fast pris!

Har du fortsatt slike?

Serviceoppdrag - Industriservice - Tele/Data/Sikkerhet - Bygg/Anlegg - Internkontroll

Gardermoen Elektro AS Tlf. 63 94 89 00 - Jessheim
www.gelektro.no

Glomma Elektro AS Tlf. 63 82 26 00 - Sørumsand
www.glommaelektro.no

Årnes Elektro AS Tlf. 63 90 07 80 - Årnes
www.aarneselektro.no

Når du trenger elektriker

Fra rot til fot

Rolstad gård har produsert juletrær siden 1960 tallet. På enkelte områder har min far, Johan Rolstad, vært forut for sin tid. Han startet tidlig med både produksjon og salg av juletrær. Han hadde interesse for trær og plantet litt av hvert der det fantes en liten mulighet for produksjon. Plantingen var usystematisk og selv om han kunne navn på alle de for-

skjellige slagene av edelgran, blågran, serbergran og diverse andre treslag som kunne utnyttes til pyntegrønt, var alt i liten skala. De fleste trærne ble sannsynligvis gitt bort til samarbeidspartnere eller venner. Etter hvert utvidet Johan produksjonen og jeg kan godt huske at mine to søstre, Trine og Guri solgte juletrær ved Rubis i Eidsvoll.

Da Frank Buvarp og jeg overtok gården i 1992 var det mange trær på rot. Frank er bygutt, hadde sin kompetanse fra televerket og opplevde en bratt læringskurve som bonde. I utgangspunktet var egentlig ingen av oss spesielt interessert i denne produksjonen, men mange trær sto klare for salg og mange små kunne bli flotte juletrær. Og hvorfor skulle vi overlate dette inntektsgrunnlaget til danskene? Jeg arbeidet som lærer, men syntes arbeidet med juletrærne var en fin kombinasjon med lærerjobben. Trærne sto stille, de snakket ikke og ble pene ved godt og riktig stell. Etter hvert lærte vi at juletrær krever god planlegging, mye oppfølging i form av klipp, ugrasbekjempelse og noen ganger sprøyting mot lus. I tillegg skal de gjødsles for å få fin farge og de er godt likt av både rådyr, elg og jordrotte. Så når du tar ditt tre i hus, skal du tenke på at det ligger mye arbeid gjennom ca. ti år fra det ble plantet til du tar det inn i stua.

Vi erfarte tidlig at det var stor etter-

spørsel etter juletrær. Vi fikk oss salgsplass på Eurosenteret og senere ved BB senteret på Årnes. De første årene var vi nesten alene på markedet i Nes, men det skulle ta kort tid før danske trær inntok det norske markedet og etter hvert var det 10-12 salgsplasser i bygda. Da var det godt å ha en sivilingeniør som nabo, som ikke synes det blir jul før han har solgt noen juletrær. Fra 2003 har Mads Casper Oppegård vært vår faste selger på Amfi Eurosenteret og mange reiser dit kun for å oppleve et salg med verdens beste og morsomste juletreselger. I dag selger vi kun der og fra gården, og hele familien er engasjert. Heldigvis får jeg også god hjelp av mine to søstre. De fleste har jo egentlig nok med sitt før jul og det er vanskelig å få hjelp i en førjulstid.

Selv synes jeg Rolstad gård er den beste arenaen for et trivelig og en mindre stressende salg. Bryggerhuset i veslebygningen på gården ble restaurert i 2000 og siden har det hver jul blitt bakt boller og brød i bakerovnen. De to siste

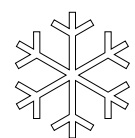
helgene før jul er gården åpen og det er mulighet for en god opplevelse med hest og slede til skogs for å hente juletre og avslutte i bryggerhuset med nybakte boller og gløgg. De aller fleste kundene kommer fra Oslo området, men nesbuene og særlig Fenstadsøktninger, er like velkommen. Hvis du enda ikke har smakt de ferske bollene, eller det steinovnsbakte brødet er det på tide dere tar en tur innom.

Mange opplever stemningen i bryggerhuset som spesiell og kommer igjen år etter år. Vi opplever nå at unge foreldre som har vært her som barn kommer tilbake med sine små barn. De siste to ukene før jul er det dessuten salg av trær direkte fra gården hver dag. Det er Frank som i dag har hovedansvaret for juletrær. Siden vi i dag også driver Friskgård kan det enkelte ganger oppstå litt logistikk problem, men ta kontakt så får du alltid hjelp til å finne et juletre – uansett størrelse. God jul til alle Fenstadsøktninger

Fra Frank og Anne-Kristin

Juletrær / Kanefart

**Juletresalg på Amfi Eurosenteret
fra fredag 10. desember kl. 12.00**

Kanefart på Rolstad gård:

Lørdag 18. og søndag 19. desember kl. 11-15

For mer info se: www.rolstadgard.no

Frank Buvarp og sønnen Oskar Rolstad Buvarp kan love juletre til alle som vil ha, sier Buvarp.

Foto: Heidi Wexels Riser

Lefsedag på *Kjellerbua*

For kjerringene i Ålenna var lefsesteiking en viktig del ta juleforberedelsene. Det var bare en ulempe: mjølgøyva. Både stekt og rått mjøl for rundt omkring, og det vart mye arbe å renske vekk villfarent mjøl før støvsugarn kom. En måtte finne andre løsninger enn kjøkkenet.

På Nordvang hadde vi kjellerbua, før 60-tallet et lite uthus med kjeller under. Den vart litt modernisert både over og under jorda, og var i vår oppvekst akkurat passe tel baking og mye anne. Itte minst vart det mye leven der etter at "The Rattlesnakes" så dagens lys. "Itte

rart det itte fins mus i detta huset" sa'n pappa en kveld etter øving. Men det er ei annar historie.

Lefsebakinga foregikk på svartommen, mamma sto for deig og kjevling, pappa for steikinga. Vi unga hadde ansvar for lefseveden og kanskje prøvsmakinga. Alt i alt en stemningsfull atmosfære en kald kveld i adventstida.

Detta er bakgrunn for dagens lefsesteiking på Nordvang. Vi har bestandig vori litt opptatt ta stemning, og broder Rolf kom med forslaget en gong på 80-talet: Vi arrangerer lefседag der unga kan delta sammen med oss tel felles nytte og hygge. Og sånn vart det. Vi starta med blanke ark og et ungt mannskap, den gongen med Elin i førskolealder og med tittel "lefsetjuv", Svein som lefsesteiker, Bjørn som deigmaker og Rolf som logistikkoffiser. Det øvrige mannskap: Tord, Tina, Øystein, Ane, Ina og Rune og ellers

tilgjengelige krefter sto for kjevlinga. Kvaliteten var variabel sjølsagt, det vart i begynnelsen mange lomper i ulike tjukkelser. Men etter hvert kom ferdighet, og lompene voks tel lofser før det meste vart tel lefser.

I dag, druge 20 år etter, disponerer vi mannskap som i løpet ta en lefседag kan produsere over 400 lefser, noe avhengig ta antall som har anledning og antall timeverk pr kjevle. Innslag som fleirstemt sang, ulike minner frå 60-åra og lange latterkuler stjeler jo tid au.

Årets lefседag vart noe prege ta opplæring: neste generasjon banker på lefse-døra. Det var stor variasjon i effektiviteten, og da journalisten kom, var det noen som itte hadde møtt opp enda, noen som hadde avslutte, noen kom og noen gikk. Årets beholdning vart bare ca 240, mye god mat likevæl.

Lars Carlson med Christian på armen. Ina Elstad Carlson. Tina Nordli. Juliane Elstad Carlson. Alexander Nordli. Ane Nordli. Maren Hansen. Elin Nordli. Svein Nordli. Foran med kjevle påsatt lefsekniv, Bjørn Nordli.

HoppSPORTENS mange vugger i Fenstad

Roald i svevet i Bjønliåsen med utsikt over til Østsiden. Hoppkanten lå helt ute i vegkanten og mellom hoppet og unnarennene gikk Eidsvollvegen.

-Det var både kalde og snørike vintere da jeg vokste opp, minnes 81-årige Roald Aarhus. Vi gikk på ski hele vinteren, både gutter og jenter. På kryss og tvers over jorder og i bakker snodde løyper seg. Det var dårlig med oppkjørte veger, så da vi skulle på skolen var skiene det beste framkomstmiddelet. Og interessen for hopping har jeg hatt så lenge jeg kan huske. Den første premien min var en sølvpokal i skoleskiennet på Vøyen skole da jeg gikk der. Noen av trepøkalene jeg fikk i skirenn under krigen, har jeg donert til Skiklubbens samling i Nordby forsamlingshus.

For de aller fleste var det ikke snakk om å få kjøpt seg skier på 1930-tallet. De ble stort sett produsert i skålene rundt omkring. I barneflokkene gikk skiene arv. Roalds første var et par furuski. Som åtteåring arvet han storebror Oves ski. De var høvlet ut av to bjørkeplanker. Til bindinger ble det brukt lærreimer. Noen var så heldige å ha såkalte Huitfeldt-bindinger. Det var et framskritt. Jernet gikk igjennom midt på skia og lærreima ble festet bak på støvlene. Like før krigen fikk Roald sine første Kandahar-bindinger. - Jeg sparte et helt år for å skrape sammen de ti kronene de kostet. Stavene hadde tretrinser og var også hjemmelaget. Skismøring var det råd med – stearinlys eller parafin voks gjorde god glid. Så var det å få på seg anorakk, knikkers, ullstrømper og tunge beksønstøvler. Da kunne det bli mange timer ute i vinterkulda.

For Roald var det morsomst å hoppe på ski. Storebror Ove og de større guttene var allerede ivrige hoppere, og det smittet over på de yngre. Som regel laget de seg snøhopp og i flokk hardtrampet de unnarennene. Skulle det være litt tøffere utfordringer, ble det spadd til spretthopp. Det kunne gå hardt for seg med knall og fall og skikkelige rundkast. Var uhellet ute og skia knakk, var den enkleste løsningen den beste. Da var det bare å skjøte med et par spiker, og ingen brydde seg om den ene skia ble litt kortere enn den andre.

-Helt til Rolandsbakken i Åsgrenda i Skogbygda gikk jeg for å få hoppe på ski, forteller Roald. Da bodde vi ennå i Jørnstua ved Jellum. Turen tok hele dagen og vel så det for en 10-åring. Bakken var den største jeg visste om på den tida. Der kunne lengdene komme godt over 30 meter.

Langs med åskammen i Åland var det flere hoppbakker med naturlige tilløp. Tranumsbakken var en av dem. Dette var en populær hoppbakke. Den lå i Hasledalen ved Holeberget, eller i Kalvbråtan, som de mest lokalkjente kalte stedet. Her var det naturlig overrenne, men ei stor furu sto midt i sporet. Skiløperne måtte foreta en ordentlig sving før de kom ut på hoppet.

Da bolighuset i Hasle ble bygd i unnarennene til Tranumsbakken under krigen, ble hoppbakken flyttet noe lenger nord, mellom Slutten og Trandum. Da ble navnet Sluttbakken. Tre unggutter, Arve

Nordli, Arvid Hansen og Ivar Nordli satte opp stillaset. Her ble det både skoleskienn og hoppkonkurranser. Også Skog- og Landarbeiderforeningen i Fenstad hadde illegalt skirenn her. Like etter krigen fikk Jerpestad skole en ny styrer som het Sukke. Han mente at elevene burde ha egen skibakke. Dermed tok skolen over Sluttbakken med skolestyreren som primus motor.

Så var det Solstadbakken som også hadde stillas. Her kunne lengdene strekke seg til både 15 og 20 meter. - Bakken her hadde flomlys også, ler Roald. Utelampa i Solstad kastet lys over litt av unnarennene. Dette var under krigen så det var strengt forbudt å ha på noe som helst lys utedørs etter mørkets frambrudd. Men det brydde ikke Sigurd Hovland seg noe om. Og ved hoppkanten sto Sigurd med stearinlys. Dette ble tent for å signalisere for hopperen på toppen av bakken at det var klart. Flammen slukket jo etter hver hopper, så det gikk nok med flere fyrstikkesker i løpet av kvelden.

I Hagadalen, rett nord for Fjellhaug lå det også en bakke. Men Solstadbakken noen hundre meter lenger sør, var større og ble nok derfor mer populær.

De bratte liene ned mot Vormen var naturlig terreng for hoppbakker. Det var langt å komme seg både til Hovin-eva og Ihle-enga. - Vi tok skiene på sparken og dro av sted etter skolen, minnes Roald. Den siste strekningen tok vi skiene fatt, enten fra Grinder eller fra Ihle.

Etter hvert begynte flere av hopperne

Det var stil over Fenstad-hoppere i 1947 med nyinnkjøpte flotte ullgensere og ditto luer i grått og rødt. Fra venstre: Odd Olsen-Ruud, Kåre Kurland, Asbjørn Walstad, Romar Smedsrud og brødrene Ove og Roald Aarhus.

i Fenstad å melde seg på konkurranser for å måle seg med andre rundt om i distriktet. Spesielt husker Roald et renn som ble arrangert i Haugbakken ved Rotnes i mars 1944. Arrangementet var illegalt, som de fleste andre idrettssamlinger under krigen. John Kristiansen og Roald hadde meldt seg på rennet. Men det bød på problemer å komme seg til Årnes. Riktignok gikk det busser den gang, men du måtte ha reisetillatelse for å bevege deg fra Fenstad til Årnes. I følge arbeidsinstruksen forlangte sjåføren å få se beviset. Det hadde ikke guttene, så de måtte ta med seg hoppskiene av bussen og rusle hjemover. Men det fantes råd likevel. I Solberg hadde de hest og med lånt sluffe dro de til Årnes. De rakk skirennene, og Roald fikk i tillegg med seg hjem en andrepremie.

Fjellbakken ble den første ordentlige skibakken med høyt stillas og oppbygd hopp. Entusiasmen var stor blant fenstad-søkningene, og mange deltok i dugnaden for å få reist dette anlegget. Den sto ferdig februar 1945 og var en attraktiv bakke i over tjue år. Dette var også den første hoppbakken på Romerike som fikk flomlys. Gode naboer styrte lysbryteren. Den var nemlig montert i gangen på Fjell. Det ble også satt opp dommertribune. Johan Sydtangen med sin kraftfull røst ropte opp lengdene til de selvkrevne dommerne Erling Molstad og Aksel E. Delbeck. Ofte var rundt hundre deltakere med i rennene i etterkrigsårene. Ove Aarhus og Ingvald Fosserud hadde den første bakkerekorden på 36 meter. Unnarennene gikk ut på å, og det kunne til tider by på problemer med overvann. Ved Tangen på østre siden av å ble det spadd ut store snøskavler. Smågutter ble engasjert som bakkemannskap. De bar snøklumpene over og spredde dem utover isen og vannet.

Med det gode hoppmiljøet i Fenstad kom planene om en større skibakke som

også kunne arrangere kretsmeesterskap og større konkurranser. Da ble Sagkollen i Borgenskogen bygd på begynnelsen av 1950-tallet. Her kunne hopperne strekke seg til nærmere 60 meter.

Samtidig reiste hopperne rundt om på Romerike for å delta. På Vestsiden hadde de Bjørnlibakken. I Eidsvoll var Finnkollen som ofte ble besøkt av Fenstad-hoppere. Da Roald skulle delta i renn der på slutten av 1950-tallet, lånte han far Haralds Bedford lastebil. Den hadde en stor kasse på lasteplanet og der ble heiagiengen stuert inn for å kunne være med. Kassa ble i det daglige brukt til å frakte griser, slik at passasjerene gjorde seg nok bemerket med en stram og sterk stank der de sto blant publikum.

Nye hopp-generasjoner kom til i en aktiv skiklubb. Noen gjorde seg bemer-

ket helt opp i den nasjonale eliten, som ungguttene Bernt Rognstad og Harald Aarhus. De begynte sin hoppkarriere i Fjellbakken som imidlertid ble revet på slutten av 1960-tallet. Da ble Grinderbakken satt opp. Om lag et tiår senere var Grinderbakken også historie da området ble bakkeplanert.

Den hittil siste bakken som samlet små og store skihoppere var Kårstadbakken.

-Det er litt vemodig at det ikke lenger er noe hoppmiljø i Fenstad. Idretten ga mange fine opplevelser og gode minner, sier Roald Aarhus.

(vaa)

Roald med diplom fra åpningsrennet i Fjellbakken i 1945 der over 100 skihoppere deltok.

Loffere eller pilgrimmer?

Stor var undringen hos Reidar og May Britt Bøhn da de kikket ut av vinduet en regntung kveld i høst og fikk se tre unge karer med stor oppakning og vandringsstaver i hendene ute på tunet. Karene tittet inn i skjul og låve og Reidar lurte på hva de ønsket? De snakket ikke norsk, men ved hjelp av gestikulering fikk de vist at de ønsket å overnatte i låven.

Litt skeptiske, men som de hjertevarme menneskene de er lot Reidar og May Britt karene rigge seg til i den gamle delen av låven. De syntes synd på disse våte og kalde framandkarene, men undringen steg utover kvelden. Hvem var de, hva

gjorde de her og hvor var de fra?

Neste morgen ble jeg tilkalt som tolk og Reidar og jeg oppsøkte karene i deres mildt sagt kummerlige bo. Vi ble møtt av tre meget takknemlige og blide karer. De hadde hatt sin første tørre overnatting

siden de kom til Norge og syntes nattens residens var helt strålende.

Gleden ble enda større da vi ba dem inn på kaffe. May Britt disket opp med hjemmelagede kaker og rykende varm kaffe og vi så takknemligheten lyse i

øyene deres. Kakene forsvant raskt mens de pratet lystelig i munnen på hverandre.

Forklaringene på våre spørsmål var enkle. De var tre kamerater fra Fürth utenfor Nürnberg i Tyskland som trengte å komme bort fra travle studier og jobb. De ønsket å leve primitivt uten mas fra noen kanter. De hadde en mobiltelefon på deling som kun skulle brukes av familien i nødsfall. De overnattet vanligvis i telt, men de hadde ikke trodd det kunne være så kaldt og vått i Norge som det var disse dagene (det var kun +3gr. den natten). De hadde landet på Gardermoen en uke tidligere og trasket av gårde. Turen hadde gått til Hurdal, over mot Minnesund og så hadde de fulgt

Vorma til de havnet på Ruud. De skulle vandre videre rundt på Romerike en uke til før de skulle tilbake til hverdagen i Tyskland.

Men hvorfor feriere på flate Romerike når de først skulle til Norge på fottur? De kjente ikke Norge og gjorde det enkleste, nemlig å gå av flyet og begynne vandringsreisen. Etter litt studering av kart over Norge og forklaring av klimatiske forhold, bestemte de å legge opp reiseruta litt annerledes neste år.

Etter en times prat og hygge var karene klare til å loffe videre og de takket hjertelig for den varme mottagelse de hadde fått. Vi satt igjen med en artig opplevelse takket være at Reidar og May Britt viste slikt storsinn.

Telefonterror?

Hvem er det som alltid ringer midt under middagen, midt i middagsluren, midt under dagsrevyen eller midt i kaffekosen???

Det er i hvert fall ikke naboen eller familien. – Det er Norsk Gallup! De spør om du kan svare på noen spørsmål på en skala fra 1 til 6 hvor 1 er mest uenig og 6 er mest enig. – Du tenker på middagen som blir kald og svarer 3. Da har du ikke gjort noe galt, du slipper å tenke og blir fort ferdig. Jeg prøvde en gang å høre etter og brukte skalaen etter beste evne. Stakkaren i andre enden avsluttet samtalen med: ” Nå gir jeg meg for i kveld, endelig en som svarer ærlig og ga svar med mening.

Min konklusjon blir derfor: Hva er vitsen med slike undersøkelser? Spar oss for irritasjonen og la kveldsroen senke seg. Ha en god kveld!

Roald

Rørleggertjenester

V Vann: Basseng • Massasjebad

V Varme: Varmepumpe • Olje/El • Ved/Flis

S Sanitær: Bad • Kjøkken • Vaskerom

WWW.**NVG**.as

Rørlegger Ole Bøhn, Norsk Varmegjenvinning AS
Eidsvollvegen 830, 2170 Fenstad. Tlf. 63 90 21 35. ole@nvg.as

- Hud- og kroppspleie
- Massasje og spabehandlinger
- Terapibasseng
- Trim- og velværerom

Nå har vi mange fine **JULEGAVER** fra Decléor og id bareMinerales.

Vi selger **GAVEKORT** til alle anledninger og gir gode tilbud til bedrifter som vil gi sine ansatte noe spesielt til jul.

Gå inn på vår nye hjemmeside, **www.fenstadspa.no** og les om våre nyheter/kampanjer.

Fenstad SPA

Eidsvollvegen 830, 2170 Fenstad
Telefon 63 90 19 70